Ч. 23. Второк 12 лютого (30 січня) 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Роздор серед партиї независимости на Угорщині. — Події в Росиі. — Ще про вибори в Німеччині.

З Праги доносять, що вчера відбули ся там великі збори, в котрих взяли участь німецкі і чеські промисловці. В резолюциї, ухваленій одноголосно зборами, постановлено в цїли запротестованя против підвисшеня почтових оплат виповісти збірно абонамент телефону, а крім того заложити протест против підвисшеня тих оплат з тої причини, що она незаконна, бо таке підвисшене належить до ради державної. — Вчера відбуло ся в Празі шість социялїстичних зборів, на котрих ухвалено жадати, аби вибори до ради державної відбули ся в недїлю. Коли би правительство того жаданя не увзглядьнило, постановлено оголосити виборчий день за робітниче сьвято і заповісти на той день загальний страйк. — Мінїстер Праде виголосив в Лїберци на публичних зборах бесіду, в котрій згадав о минувшій каденциї ради державної і вичисляв найважнїйші справи, якими займе ся будучий парлямент, а то угодою між Чехами і Нїмцями і угодою з Угорщиною. Що до порозуміня з Чехами то вказав на видану собою перед чотирма лїтами брошуру. Подїл Чехії єсть конечний і можливий без нарушеня цїлости краю. Відтак обговорював мінїстер урядничу справу в Чехії і займав ся справою угоди з Угорщиною. Мінїстер єсть за тим, аби та угода, котра буде заключена, була трівала і оконечна, бо в противнім случаю зірване спільности було би о много лїпше.

В пятницю на засїданю угорского сойму прийшло підчас дискусиї над справою Польонїого до замітного роздїлу в партиї независимости, котрий може пізнїйше відбити ся на відносинах того сторонництва. Хід того засїданя був такий: На початку відмітив державний секретар Штереній серед дискусиї над законом о обезпеченю робітників, що сей закон єсть початком великої социяльної акциї в справі полїпшеня долї робітників. Єго постанови суть того рода, що Угорщина стане попереду всїх держав Европи, особливо що-до переведеня централїзациї. Не повинно ся мати взгляд на аґітаторів, але на сотки тисяч робітників, спокійних і беручих участь в народній роботї. Тут не йде о те, щоби зробити робітникам подарунок, але щоби заспокоїти слушні жаданя, а то єсть обовязком правительства. І автономія буде обезпечена. Каси хорих будуть свобідні як від політичних, так і правительственних впливів. Опісля вказав бесїдник на вислїд виборів до нїмецкого парляменту і сказав, що угорскі робітники повинні іти тим слїдом і не дати ся аґітаторами ввести на злу дорогу. Опісля п. Лендель повідомив палати о нарушеню посольскої ненарушимости заподїяної тим, що в процесї, виведенім против него, слїдчий судия переслухував від присягою много сьвідків, заки ще палата ухвалила видати єго і заки стверджено, що він єсть автором статї про Польонїого. Бесїдник просить, щоби ту справу предложено комисиї з зазивом, щоби предложила в назначенім реченци звіт. Віцепрезидент, ґр. Раковски, заявляє, що по гадцї реґуляміну мусить відослати внесене до комисиї без дискусиї, а справу реченця піддасть під голосоване. (Голоси з лївиці: Се злишне!) В голосованю за внесенєм заявив ся мінїстер внутрішних справ, Андраші, значна часть партиї независимости і конституцийне сторонництво. Предсїдатель зарядив контрпробу. Против внесеня голосував мінїстер торговлї, Кошут, часть партиї независимости і людове сторонництво. Предсїдатель заявив, що внесене принято, і предложив, щоби комисия здала до 8 днїв справу. На сїм замкнено засїдане, серед загального порушеня.

Вісти про хід виборів в Росиї для кабінету Столипина чим раз некористнїйші. На

Вітцеви найкрасше.

(З анґлїйского — Марка Твайна).

(Конець).

Вояки взяли капітана поміж себе і вийшли. Ґертруда глядїла за ними. — Мамо — відозвала ся відтак — поглянь, який тато хороший і як він добре іде. Тепер буде у вязници. Там побачить увязнених капітанів, буде з ними говорити і передасть їм мій поцїлуй.

Мати не чула, що дитина говорила. Она упала зімлїла на крісло. Коли знов прийшла до себе, дістала горячки, єї мусїли покласти до ліжка і прикликати лїкаря.

На другий день сказали малій Ґертрудї, аби вийшла на двір і там бавила ся, бо мати хора і мусить мати спокій. Дитина пійшла. Скоро лиш опинила ся на дворі, погадала: „Як би я так пійшла до вітця і сказала єму, що мама хора? Дорогу до вязниці знаю. Пійду там і покличу єго". — —

В тій самій хвили стояв у вязници перед начальним ґенералом офіцир і говорив: „Ми повідомили засуджених про ваше помилуване і сказали їм, аби самі вибрали з поміж себе того, котрий має умерти, аби двох прочих освободити. Але они не хотять того зробити".

Лице Кромвеля насупило ся.

— Коли так — відозвав ся — то повинні би всї три умерти, так як постановив суд. Однако я двох помилував і так повинно остати. Один має умерти, аби відпокутувати за власний непослух і за непослух двох других, а ті будуть вільні і мають вернути до войска, аби дальше так хоробро бороли ся як доси.

— А котрий з тих трех має умерти, пане ґенерале?

— Мають самі вибрати. Але що не хочуть того зробити, нехай рішає жереб. Покличте менї служачого.

Служачий явив ся.

— Джоне — сказав Кромвель до него — вийди на улицю і приведи до мене першу дитину, яку стрітиш.

Відтак обернув ся знов до офіцира: — А ви заведїть всїх трех засуджених до сусїдної комнати і прислонїть до половини вікна, аби не було за ясно. Там уставте всїх трех побіч себе лицем до муру зі зложеними руками на плечах. Скоро то зробите, прийдїть і скажїть менї.

Коли служачий отворив двері вязниці, аби найти яку дитину, надійшла Ґертруда; она ішла до вітця, аби єму сказати, що мати слаба і що він мусить прийти до дому та подати матери поміч. Коли єї служачий побачив і попросив, аби она пійшла з ним до начального ґенерала, она радо на те пристала. Увійшла до комнати без страху.

— Ось я — сказала і підійшла свобідно до Кромвеля. — Я дуже добре тебе знаю, бо часто бачила тебе на улици, як переїздив на кони. Всї бояли ся тебе, але я нї. Я все задержувала ся і поздоровляла тебе, а ти приязно усьміхав ся до мене.

По поважнім лици начального ґенерала перебіг приязний усьміх.

— Ти собі не пригадуєш мене? — питала Ґертруда дальше. — Імовірно тепер не було тебе якийсь час, але я тебе не забула.

— І я тебе вже не забуду — сказав Кромвель, саджаючи дитину на колїна. — Останемо на все добрими приятелями. — А як ти називаєш ся, дитинко?

— Називаю ся Ґертруда.

— Так само як моя мала сестрінниця, що померла.

— Ти любив свою сестрінницю?

— Я так єї любив, що робив всьо, чого она захотїла від мене. Она приказувала, а я слухав.

— То й я хотїла би бути твоєю сестрінницею. Знаєш, що би я тобі сказала? Будь вічливий і милий з усїми людьми, витай їх так приязно як мене, аби тебе всї любили.

— Ти заступиш менї місце моєї малої сестрінниці, а я буду тебе так любити як єї.

В тій хвили увійшов офіцир і заявив, що виповнив дане єму порученє. Коли відступив, почула Ґертруда удари бубна.

— Войско, войско — скрикнула Ґертруда. — Ходи, покажи менї єго.

— Зараз, дитинко. Але насамперед маєш виповнити мале порученє.

Сказавши то, взяв Кромвель три короткі палички, дві білі а одну червону і дав їх дитинї. Червона паличка мала означати того, котрий був засуджений на смерть.

— Яка хороша тота червона паличка — сказала Ґертруда. — Даруєш менї єї?

— Тепер нї, Ґертрудо, може пізнїйше. Тепер возьми палички і іди з ними до сусїд-

2936 виборців другого степеня вибрано 559 монархістів, 414 умірених, 870 з лївиці, 117 народовців, 230 безпартийних і 146 незвістної полїтичної приналежности. Селяни вибрали 40% монархістів і умірених, 33 прц. з лївиці на 1075 виборців. Властителї більших посїлостий вибрали 65 прц. монархістів і умірених на 654 виборців. Міста вибрали 64 прц. з лївиці на 588 виборців. Робітники вибрали 90 прц. з лївиці на 619 виборців. Побіда скрайних живел при виборах в петербурскім окрузї і виборена до тепер більшість партий стоячих по лївици, зробить неможливим переведене всяких праць в думі. — З Петербурга доносять, що прибув там одеский градоначальник Ґріґоріев. Як доносить „Рѣч", Ґріґоріев приїхав до Петербурга длятого, що між ним а ґенерал-ґубернатором Одеси Кавльбарсом триває безнастанний спір. Кавльбарс підпирає чорні сотнї, між тим як Ґріґоріев старае ся противити ся тому. Однако перевага впливу Кавльбарса робить, що дїяльність чорної сотнї розвиває ся і Ґріґоріев не може спинити вічних нападів на улицях Одеси на студентів і жидів.

Про вислїд виборів подає „Berliner Tageblatt" статистику, порівнуючи єї зі статистикою виборів з р. 1903. Порівнане виказує знатний приріст числа голосів у великих сторонництвах. Приріст проявив ся дуже нерівномірно. Державна партия зискала заледви кілька тисяч голосів так, що ряди єї сторонників, беручи на увагу природний відсоток приросту, радше перерідили ся. Натомість центр зискав нерівно більше голосів понад давне число, як можна було надіяти ся. — Великий успіх можуть зазначити Поляки, які в р. 1903 віддали загалом 347.784 голосів на своїх кандидатів, а тепер 449.818, отже більше о 102.034 голосів с. є. майже о 25%. Консервативні кандидати одержали 914.269 голосів в 1903 роцї, а тепер 1,124.923, тож їм прибуло 210.654 голосів. Державна партия, на якої кандидатів упало в 1903 роцї 371.235 голосів, тепер здобула собі 374.578 голосів, а се рівнає ся приростови 3.343 голосів. Вольнодумний союз зискав 96.235 голосів (264.512 в р. 1903, а 360.747 при теперішних виборах). За вольнодумним сторонництвом людовим пішло 538.229 виборців з р. 1903, а тепер піднесло ся їх число на 739.099, отже з приростом 200.860 голосів. Німецка людова партия зросла о 245.981 голосів (1,324.855 з р. 1903, а 1,870.826 тепер). Однако з неменшим приростом голосів вийшла з виборів також і опозиция. Социяльна демократия, побита що до числа мандатів, не мала однак страти в рядах своїх сторонників, а навіть виказала приріст 240.234 голосів, бо коли в р. 1906 на єї кандидатів упало 3,610.771 голосів, то тепер стануло до голосованя 3,851.005 социялїстів. Також центр вийшов з виборчої борби сильно скріплений. За єго кандидатами заявило ся 1,876.092 голосів в 1903 р., а тепер позискали они 2,274.097 голосів, отже виказало ся найбільшим чисельним приростом 398.005 голосів. Мимо того незаперечним фактом стає велика побіда державних партий. В порівнаню з давним станом посїданя социялїсти стратили 36 мандатів, Вельфи 3, Альзатції 3, німецка партия реформи 9, партия союза 1, натомість зискали вольнодумна партия людова 10, консерватисти 7, дикі 6, народно-лїберальні 6, союз аґрариїв 5, Поляки 4, центр 2, господарский союз 1, вольнодумці 1.

ної комнати. Там застанеш трех вояків, що стоять обернені лицями до стїни і держать на плечах зложені руки. Кождому з них даш по однїй паличци і вернеш до мене; я покажу тобі відтак войско.

Ґертруда зробила, як їй приказано. Кромвель лишив ся сам.

— Бог знає — говорив до себе — на кого упаде засуд з руки тої невинної дитини. Але той, кого то стрітить, мусить умерти. Они всї три герої, але один..., мушу показати, що непослух буде караний, де би він не проявив ся.

Коли Ґертруда увійшла до комнати, задержала ся на хвилю, аби приглянути ся воякам і розважити, котрому з них дати хорошу паличку. Нараз єї стать оживила ся.

— Алеж тут єсть тато — скрикнула голосно. — Пізнаю єго по хорошій одежи. Найкрасшу, червону паличку дам єму.

І підбігши до стоячих рядом, дала червону паличку вітцеви, а білі двом прочим.

— Тату, подивіть ся, що я вам дала, найкрасшу червону паличку. Тїшить вас то?

Капітан підняв дитину і з сльозами в очах притиснув до грудий. Він сейчас зрозумів, що має значити червона паличка, знав, що то єго засуд смерти. Офіцири, що були свідками той пригоди, не могли здержати ся від сльоз. „Найкрасша для вітця! Тїшить вас то?" — як мусїли ті слова ранити серце нещастного чоловіка. Дитина-ж все ще не причувала нїчого, що ждало єї вітця.

Наблизив ся один офіцир і сказав:

— Пане капітане, дуже жалую, але мій обовязок приказує менї відвести вас. Ви знаєте, один мусить умерти, а та судьба стрітила вас. Прошу, ходіть за мною.

— Що ти хочеш робити? — спитала Ґертруда.

— Мушу єго відвести, люба дитино.

— Тата хочеш відвести звідси? Але й я того хочу. Мама хора і я прийшла, аби взяти тата до дому. Ходіть, тату, а возьміть з собою і червону паличку, покажете єї мамі.

— Бідна дитино — зітхнув капітан — не можу з тобою пійти, мушу іти з офіцирем.

Тодї обернула ся Ґертруда ще раз до офіцира і сказала:

— Мама хора, тато мусить іти до дому, инакше она умре.

— Тепер нї, дитино, тепер нї.

— Тепер нї? Алеж то мусить бути тепер. Чуєш? Мусить бути. — І скоро як вітер вибігла дївчина з комнати, аби за хвилю знов явити ся в супроводї Кромвеля, котрого силою тягнула за собою за руку. Офіцири поклонили ся.

— Ґенерале — сказала она — вели тих офіцирів позамикати до вязниці. Мама хора, я прийшла, аби взяти тата до дому, а ті люди не хотять єго пустити; они хотять єго навіть кудись забрати з собою.

— То твій отець? — спитав Кромвель зачудований.

— Очивидно, що мій отець. Я єго сейчас пізнала і тому дала єму найкрасшу паличку, ту червону.

— Твій отець? О то ти не найкрасшу річ вибрала для него.

— О, та паличка була найкрасша. А я так люблю тата і тому дала єму єї.

— Боже — зітхнув Кромвель — що менї тепер робити?

Офіцири стояли мовчки, нїхто не зважив ся промовити слова.

Ґертруда була нещаслива. Стиснула ще більше руку ґенерала і казала: Скажи єму, аби він ішов зі мною до дому, а не з тими вояками. Я хочу.

— Ба, дитино, то не так легко.

— Що? Саме перед тим говорив ти, що я можу приказувати, як твоя мала сестрінниця, а ти будеш слухати. А тепер першу річ, о яку я тебе прошу, ти не хочеш зробити?

Немов би радість з'явила ся на лици того твердого чоловіка. Він положив, як би благословлячи, руку на голову дитини і сказав:

— Не бій ся, Ґертрудо, я вже слухаю. Дякувати Богу, що я дав таку обітницю і що ти менї пригадала єї у відповіднім часї. Офіцири, зробіть, що та дитина бажає, она говорить в моїм імени. Він помилуваний, випустіть єго і єго товаришів на волю.

За годину був капітан при ложи своєї недужої жени, котрій приніс в той спосіб найлїпший лік.

Коли Ґертруда вечером спитала: „Тату, а що стало ся з тими трема капітанами?" — міг капітан закінчити своє оповідане і сказав: „Як я тобі вже оповідав, засуджено їх на смерть. Коли они вже були пересьвідчені, що мусять умерти і приготовили ся вже на смерть, прийшла справдї маленька царівна і увільнила їх".

Новинки.

Львів, дня 11-го лютого 1907.

— **Відзначене.** Є. Вел. Цїсар надав маючому титул і характер радника Двору, радникови Намістництва дрови Ігнат. Дембскому, референтови справ адмінїстрацийних і господарских в галицкій краєвій Радї шкільній, командорский хрест ордера Франц Йосифа.

— **Іменованя.** Радник Двору при ц. к. Намістництві у Львові, Юрий Півоцкий іменований шефом секций в мінїстерстві справ внутрішних. — Президия краєвої дирекциї скарбу іменувала ад'юнкта технїчної контролї скарбової, Юлїя Табачиньского, контрольором в IX., а асистента Едварда Хлебовского ад'юнктом технїчної контролї скарбової в X. класї ранги.

— **З зелїзниць державних.** З днем 1-го лютого с. р. отворено на шляху Стгруже-Нове Загіре поміж стациями Воля лужаньска і Загіряни новий пристанок Мощеницю для руху особового і пакункового. Білети видає ся на присганку, а належітість за пакунки оплачує ся при відборі. — З причини довготревалої заметелї і виймково некористних воздушних вплывів, треба було почавши від дня 10 с. м. здержати всякий рух товаровий на час 4 днїв на шляхах Львів-Лавочне, Стрий-Посада Хирівска і Дрогобич-Борислав. З тої самої причини здержано загальний рух на шляху Коломия Стефанівка аж до відкликаня. — Із Станиславова доносять нинї: З причини заметелий снїгових здержано загальний рух поїздів межи Тернополем а Копичинцями, Підвисоким а Островом-Березовицею (лїнїя Стрий-Тернопіль) та Вигнанкою а Тересином і Скалою аж до відкликаня.

— **В справі „Селяньскої Бурси" в Станиславові.** Для уникненя всякого непорозуміня і виведеня деяких родичів з хибного погляду, пригадую, що заложена мною „Селяньска бурса" в Станиславові містить ся вже від року лиш в реальности при ул. Казимирівскій ч. 108 (де удержує ся 100 учеників) а нїяких філїй не має. — Сьвящ. *К. Кульчицкий.*

— **Огонь в поспішнім поїздї.** З Монахова доносять, що овогди перед полуднем вибух в поспішнім поїздї на шляху Берлин-Монахів-Мілїно, межи стациями Тендерінґ і Ґаар огонь, котрий в наслїдок сильного продуву, який викликує скора їзда, прибрав великі розміри. Перепуджені пасажири потягнули за линву сиґналову і поїзд станув на стациї в Ґаар. Огонь однак можна було аж по довшім часї пригасити; треба було ваґон особовий вилучити з поїзду і закотити під кран з водою, а подорожні мусїли пересїсти ся до иншого поїзду. Причиною огню було то, що запалила ся, кажуть, вовна чи лико уживане до чищеня.

— **Мозок проф. Менделеєва.** Як доносять російскі ґазети, мозок помершого недавно знаменитого хеміка Менделеєва важить 1500 ґрамів, отже около 350 ґрамів більше понад вагу мозку нормального чоловіка. Мозок сего ученого буде перехований в анатомічнім музею.

— **Велике нещастє** стало ся перед кількома днями в домі гр. Толстого, звістного російского письменника. Відбувало ся там якесь родинне торжество, на котре спрошено до Ясної Поляни, маєтности Толстого, богато гостий. Частина тих гостий лишила ся на ніч. Слуга хотів напалити в печи і ужив до того нафти, котра експльодувала. Вибух був такий сильний, що вісїм осіб стратило житє. Ратунок не довів вже до нїчого.

— **Девятьдесятьлїтний жених.** З Мілїно, в північній Італії доносять: В місточку Тревізо, положенім межи містами Венецією а Удіною, наспіла вість, що там відбуло ся сими днями весїле, якого сьвіт мабуть ще не видав. Пан „молодий", девятьдесятьлїтний торговельник городниною, Джованні Сінаґелїя, доси неженатий, залюбив ся на

смерть в 72-лїтній дївчині та й повінчав ся з нею. По вінчарю вибрала ся „молода пара“ пішки на прогульку до сусїдного села Медуна ді Лївенца, де своякі пана молодого повитали молоду пару вистрілами з моздірів і в честь сеї рідкої події устроїли велике торжество.

— **Самоубийство.** На валах ґубернаторских в ночи з пятниці на суботу, около 1-ої години відобрав собі жите вистрілом з револьвера вимірeним в уста 21-лїтний Адольф Яремчук, челядник шлюсарский, занятий в інсталяцийнім підприємстві Геллера. Причиною самоубийства, як показує ся з листів полишених до родини і знакомих, було то, що єго несправедливо посуджено о якийсь нечестний вчинок. Тїло самоубийника відставлено до заведеня судової медицини.

— **Снїги і студінь.** Сегорічна зима буде без сумнїву записана до найострійших які взагалї лишили ся в людскій памяти, бо навіть в полудневих сторонах, де звичайно в зимі буває досить тепло, а снїг належить до рідкости, впали такі снїги і настала така студінь, якої ще люди не запамятали. В Міляні впали такі снїги, що треба було школи позамикати, а зелїзниці льокальні і трамваї застановили рух зовсім. Великі снїги впали також в Їшпанії. Мадрид лежить зовсім під снїгом, що викликало застою в руху на улицях і богато нещасливих пригод. Навіть в Малядзї настали морози, а над побережем Середземного моря винищили морози мало що не всї помаранчеві сади. Такої маси снїгу як сегорічної зими не було вже давно. Один з віденьских метеорольоґів пише в сїй справі:

Сегорічна зима зробила нам велику несподіванку не лиш своїми морозами, але й великою масою снїгу. Особливо груба верства снїгу вкрила сторони положені на північ від альпейских гір. В декотрих сторонах північних Альп висота теперішної верстви снїгу перевисшає всї доси спостережені. Так н. пр. в Ст. Антон коло гори Арль верства снїгу виносить 1 м. 18 центим., коло Лянґен 2 метри 15 сентим., в Альвазсе 2 м. 85 центим.; в гірскій долинї коло Фільцмоз в Зальцбурзї, на полудне від гірского хребта Дахштайн лежить снїг навіть на 3 і пів метра грубою верствою. В Бескидах в Карконошах впало снїгу на 1 м. і три чверти а в Ческім лїсї на 2 метри. Коли зрахувати тоті маси снїгу, що лежать межи середними Альпами, Дунаєм і Меном та ческо-саскою і австрийско-прускою границею, то покаже ся, що на просторі, займаючім 191.500 квадратових кільометрів лежить величезна маса, бо 94 кубічних кільометрів снїгу, представляюча вагу около 190.000 мілїонів метричних сотнарів. Як би тоту масу розложити рівномірно, то она весь той простір вкрила би на пів метра грубо. Як би тоту масу снїгу можна стопити, то зробило би ся з неї 149.000 мілїонів гектолїтрів або майже 10 кубічних кільометрів води або осьма часть тої води, яка спадає через рік вздовж Дунаю і єго приток аж до угорскої границї.

Та й студінь була в послїдних днях в деяких сторонах досить значна. В Інсбруку було дня 10 с. м. 16 степ. морозу. Так само збільшила ся студінь в многих сторонах Галичини і Буковини, в північно-всхідній Угорщині в Семигородї і в полудневій Росії.

— **Замерз сидячи за столом.** З Верфен в Зальцбурзї доносять: Дня 31 сїчня знайдено господаря Андрія Губера в єго хатї замерзлого, сидячого за столом, підчас коли єго господиня 62-лїтна Варвара Ґраніґ лежала нежива в постели. Завізваний лїкар сконстатував, що Ґраніґ померла на інфлюенцу, підчас коли старенький Губер таки замерз. Губерова загорода, звана Наґелляйтен, належача до громади Верфенвенґер, лежала найвисше під горою Бляйкоґель. Обоє старі люди бідували дуже, бо 80-кілька-лїтний Губер не міг майже вже зовсім працювати. Перед якимсь часом занедужала єго господиня на інфлюенцу і в самотній загородї настали страшні хвилї. Величезні маси снїгу засипали загороду так, що не можна було вийти з хати і Губер мусїв дивити ся на то, як єго господиня не маючи нізвідки ратунку, умирала. Наконець не стало й топлива в хатї, а старий Губер не міг о нове постарати ся. Він, видко, сїв собі за столом, задрімав і замерз.

— **Страшна подія.** Передтамтої недїлї прийшло в хатї будника зелїзничого під Вільном до страшної події. Жінка будника була в злогах а чоловік єї мусїв робити службу; до жінки завізвали якусь бабу з сусїдства. Коли дитина прийшла на сьвіт, баба зачала домагати ся якогось почестунку. Недужа виймила з під подушки мошонку з 45 рублями і виймивши якусь скількість гроший, дала їй почестунок. Баба вирвала їй тодї мошонку з всїми грішми і не вдоволяючись тим, зажадала, щоби будничка дала їй всї гроші, які має в хатї, бо в противнім случаю закличе такого, що єї заріже. Недужа, не знаючи иншої ради, сказала напастници, що має 315 рублів схованих в пивници; нехай піде туди і возьме собі. Баба пійшла зараз до пивницї, що була під хатою. Тимчасом недужа звела ся з постелї і зачинила піднесені від пивницї двері та замкнула їх на ключ а 10-лїтну свою донечку післала по чоловіка. Відтак засунула двері, взяла револьвер чоловіка, що лежав на столї і так чекала, що дальше буде.

Здає ся однак, що баба була в змові з своїм чоловіком, бо той вже крутив ся коло хати. Коли побачив дївчинку, що йшла по свого вітця, завернув єї і почав гримати до дверий. На запитане недужої відповіла дївчинка, що вернула без тата а з чоловіком баби. Тодї той зьвір обрізав дитинї ніс і уши та став добувати ся вікном до хати, а хора видячи то, стрілила до него і убила на місци. Перепуджена тим вистрілом баба в пивници повісила ся. Чоловік недужої вернувши домів, застав вже два трупи і покалїчену дитину, і дав зараз знати поліції.

Телеґрами.

Відень 11 лютого. Вчера відбула ся в міністерстві справ заграничних конференция бар. Еренталя зі спільним міністром скарбу Буряном і міністром війни Шенайхом. Обговорювано лиш біжучі справи дотикаючі міністерство. Того рода конференциї будуть відбувати ся від тепер від часу до часу в цїли удержаня тїснїйшої звязи межи спільними інтересами.

Ґрац 11 лютого. В недїлю дня 17 с. м. стане міністер зелїзниць Дершатта яко посол до Ради держ. і сойму перед своїми виборцями і буде кандидувати до нового парляменту в II окрузї виборчім міста Ґрацу.

Париж 11 лютого. Страйкуюча служба париского товариства трамваєвого заатакувала вчера один з возів того товариства, вибила камінєм шиби і зранила легко кондуктора. Страйкуючі пішли опісля до ремізи і обкинули камінєм працюючих там робітників. Арештовано кількох демонстрантів.

Сатіліє 11 лютого. Підчас представленя аматорского театру, коли грано штуку на основі нїмецко-французскої війни, одного з граючих, котрий грав ролю пруского вояка, застрілено. В справі сїй розведено зараз карне слїдство.

Льондон 11 лютого. В арсеналї Вульвіч (під Льондоном) настала вчера — як доносить Daily Mail — в хемічній лябораториї експльозия, котра знищила цїлий будинок. Вибух був так сильний, що в містї вилетїли майже всї шиби. Після дотеперішних донесень з людий ніхто не згинув анї не потерпів нічого; здає ся, що в хвили, коли будинок валив ся, не було в нїм нікого.

Білград 11 лютого. Найвисший трибунал войсковий затвердив вирок першої інстанциї в краґуєвацкій справі, силою котрого засуджено 35 офіцирів і підофіцирів на кару вязницї від 1 року до 20 лїт.

Гаванна 11 лютого. (Нім. Тов. кабл.) Переведене розпорядженя загальної служби войскової і побільшеня войска поки що на жаданє партий політичних відложено на пізнїйше.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).